

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/111/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423205152
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:1423205152.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcu: Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 56 398 255, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX/XX, F., právne zastúpená: Advokátska kancelária Zárecký Zeman, združenie, so sídlom Medená 18, Bratislava, o zaplatenie 86,60 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/62/2024-114 zo dňa 06. mája 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zostáva nedotknutý.
- III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 30,92 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.). Žalobcovi a žalovanej uložil povinnosť uhradiť svedkovi náhradu účelne vynaložených hotových a preukázaných uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom, každému v rozsahu 1/2 (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 86,60 Eur s príslušenstvom, titulom nezaplatenej úhrady za služby verejnosti podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „zák. č. 340/2012 Z. z.“) za obdobie od 01.12.2021 do 28.02.2023 vo výške 4,64 EUR mesačne a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 2,10 EUR ako poštovného za výzvu na zaplatenie nedoplatku. Žalovaná nezaplatila dlžnú úhradu a poštové sadzby ani na výzvu žalobcu. Žalovaná na preukázanie svojho tvrdenia, že nie je platiteľom elektrickej energie, a teda ani platiteľom úhrady žalobcovi od decembra 2021 z dôvodu prevodu bytu, navrhla vypočuť svedka G. H. B., ktorý vypovedal zhodne so žalovanou. Z elektronickej správy ZSE Energia, a.s. zo dňa 28.02.2022, predloženej žalovanou v konaní, však vyplynulo, že k zmene odberateľa elektriny na danom odbernom mieste došlo vo februári 2022, t. j. žalovanej zanikla povinnosť platiť za elektrinu dňom 28.02.2022, ktorým dňom jej zanikla aj povinnosť platiť úhradu žalobcovi. Preto súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi úhradu koncesionárskych poplatkov za december 2021, január a február 2022, celkom 13,92 EUR (§ 6 ods. 14 zák. č. 340/2012 Z. z.) a pokutu vo výške 17,- EUR (§ 10 ods. 3 zák. č. 340/2012 Z. z.) a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 257 CSP, z dôvodu, že hoci žalovaná mala vo veci prevažný úspech a náležala by jej tak náhrada trov konania v určitom rozsahu, avšak nesplnením povinnosti oznámiť ukončenie odberu v zákonnej lehote žalobcovi sa čiastočne podieľala na vzniku sporu, čo súd posúdil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, preto žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na náhradu trov svedka zaviazal žalobcu a žalovanú každého v 1/2.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, vo výrokoch III. a IV., podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala, že neboli dané dôvody na aplikáciu § 257 CSP. Žalobca si uplatňoval voči žalovanej náhradu koncesionárskych poplatkov za 15 mesiacov, súd mu priznal poplatky len za 3 mesiace. Záver súdu prvej inštancie, že žalovaná sa čiastočne podieľala na vzniku sporu, keďže žalobcovi neoznámila ukončenie odberu elektrickej energie, nemá dôvod vo vykonanom dokazovaní a ani by nemohla mať vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Žalovaná v marci 2023 cez internetový kontaktný formulár žalobcu upozornila, že od decembra 2021 nie je platiteľom úhrady z dôvodu prevodu bytu a s tým súvisiacim zrušením jej zmluvy s dodávateľom energií. Toto tvrdenie nebolo zo strany žalobcu popreté, preto je nesporné. Žalobca trval na podanej žalobe z dôvodu neexistencie oznámenia spĺňajúceho presne formálne požiadavky zákona (hoci žalovaná tieto z dôvodu toho, že nežila a nežije na Slovensku, bez neprimeraných prekážok splniť nemala ako), a to napriek skutočnosti, že podľa zákona č. 340/2012 Z. z. je platiteľom len ten, kto je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaná nie je evidovaná ako odberateľ elektriny, cez § 9 ods. 3 zákona. Ani uvedené skutkové tvrdenie nebolo žalobcom popreté. Žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu aj po tom, čo žalovaná predložila dôkazy vo vyjadrení zo dňa 11.10.2024 – oznámenie o ukončení odberu elektriny, dokumentácia týkajúca sa predaja bytu. Žalobca plne zodpovedá za jeho neúspech v konaní. Zároveň namietala, že by sa mala podieľať na náhrade svedočného podľa pomeru jej neúspechu vo veci.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktoré v napadnutých výrokoch III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II., odvolaním nenapadnutých, zostáva nedotknutý.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ten v dostatočnom rozsahu posúdil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup a následne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 CSP. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovanej formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovanej za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

8. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že v posudzovanej veci sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplata sumy 86,60 Eur (ktorá suma predstavuje nezaplatené úhrady žalovanou podľa zákona č. 340/2012 Z. z. za obdobie od 01.12.2021 do 28.02.2023 vo výške 69,60 EUR /15 mesiacov x 4,64 EUR/ a pokutu vo výške 17,- EUR) a sumy 2,10 EUR ako poštovné za výzvu na zaplata nedoplatku. Výzva zo dňa 14.02.2023 bola žalovanej doručená fikciou z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote (§ 11 ods. 2 zák. č. 340/2012 Z. z.). Žalovaná poprela nárok žalobcu v celom rozsahu, argumentujúc, že od decembra 2021 nie je platiteľom úhrad. Zánik povinnosti platiť úhradu s doložením dokladu o ukončení odberu elektriny, resp. o zmene odberateľa elektriny žalobcovi písomne v zákonnej 30-dňovej lehote neoznámila. Podľa vyjadrenia samotnej žalovanej uvedenú skutočnosť žalobcovi oznámila prostredníctvom elektronického formuláru až v marci 2023, doklad o ukončení odberu elektriny však nepripojila. Súd prvej inštancie v konaní vykonal výsluch svedka, ktorého vypočutie navrhla žalovaná na preukázanie svojho tvrdenia, že k ukončeniu odberu elektriny došlo v decembri 2021. Svedok uviedol, že odhlásenie odberu elektriny žalovanou vykonal v decembri 2021 bezprostredne po

prevode bytu. Súd mal však preukázané, z elektronickej správy ZSE Energia, a.s. zo dňa 28.02.2022, že k zmene odberateľa elektriny, na základe žiadosti žalovanej prostredníctvom elektronickeho formulára, došlo vo februári 2022, preto povinnosť žalovanej platiť za odber elektriny, a teda aj úhrady žalobcovi, zanikla až dňom 28.02.2022. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyhovel žalobe len v časti nároku žalobcu na zaplatenie úhrady za 3 mesiace – december 2021, január a február 2022 celkom vo výške 13,92 EUR a v časti nároku na zaplatenie pokuty 17,- EUR, spolu 30,92 EUR a vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti žalovanou (ani žalobcom) nebolo odvolaním napadnuté.

9. Žalovaná podala odvolanie proti výroku o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie, aplikujúc § 257 CSP, rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaná namietala, že neboli dané dôvody na aplikáciu § 257 CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že táto námietka nie je dôvodná. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd podľa neho nemusí uložiť neúspešnej strane sporu povinnosť nahradiť trovy konania vzniknuté úspešnej strane, resp. nemusí strane, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením uložiť, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa rovnako ako výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne (vo forme príkladného výpočtu) a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú vážne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihladiť. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o trovách konania bol daný dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. V danom prípade žalovaná mala v konaní prevažný úspech, kedy by jej vznikol nárok na náhradu trov konania v určitom rozsahu. Na jednej strane zákon č. 340/2012 Z. z. žalovanú za nesplnenie si povinnosti v lehote 30 dní oznámiť žalobcovi zánik povinnosti platiť úhradu a pripojiť o tom doklad (§ 9 ods. 7 písm. a), § 9 ods. 9 zák. č. 340/2012 Z. z.) nepostihuje žiadnou sankciou, na strane druhej v existujúcom spore, kedy došlo k zániku jej povinnosti platiť za odber elektriny a v nadväznosti na to k zániku jej povinnosti platiť úhrady žalobcovi, je na žalovanej, aby tieto skutočnosti preukázala. Žalovaná až v konaní pred súdom predložila elektronicke správu ZSE Energia, a.s. zo dňa 28.02.2022, z ktorej vyplynulo, že žalovaná v mesiaci február 2022 vykonala zmenu odberateľa elektriny (formou elektronickeho tlačiva), preto jej dňom 28.02.2022 zanikla povinnosť platiť úhrady žalobcovi (§ 3 písm. a/, § 7 ods. 1 zák. č. 340/2012 Z. z.). Žalovaná teda zánik jej povinnosti platiť úhradu žalobcovi v zákonnej lehote 30 dní neoznámila a nepreukázala. Samotná žalovaná v odvolaní uviedla, že v marci 2023 cez internetový kontaktný formulár kontaktovala žalobcu a upozornila ho, že od decembra 2021 nie je platiteľom úhrady z dôvodu prevodu bytu a s tým súvisiacim zrušením jej zmluvy s dodávateľom energií, avšak uvedené ničím nepreukázala a či tento obsahoval všetky náležitosti § 9 ods. 8, 9 zák. č. 340/2012 Z.z.. Neobstojí ani odvolací argument, že žalovaná si formálne požiadavky zákona nemala ako splniť, keďže nežila a nežije na Slovensku, nakoľko komunikácia s dodávateľom elektriny prebieha v elektronickej forme vyplnením formulárov. Žalovaná dôkazné bremeno neuniesla, preto súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi koncesionárke poplatky za obdobie december 2021 až február 2022. Na uvedenom nič nemení ani argumentácia žalovanej, že žalobca mal vedieť, resp. vedel o zániku povinnosti žalovanej platiť elektrinu cez § 9 ods. 3 zák. č. 340/2012 Z. z., nakoľko z formulácie predmetného zákonného ustanovenia žalobcovi povinnosť požiadať dodávateľa elektriny o poskytnutie údajov v rozsahu evidencie, ktorú vedie podľa osobitného predpisu, nevyplýva; naopak, § 9 ods. 7 zák. č. 340/2012 Z. z. žalovanej ako platiteľovi úhrad koncesionárskych poplatkov výslovne ukladá povinnosť písomne oznámiť žalobcovi do 30 dní zánik povinnosti platiť úhradu. Žalovaná rozsudkom uloženú jej povinnosť uhradiť žalobcovi koncesionárske poplatky za 3 mesiace (december 2021, január a február 2022) odvolaním nenapadla, a to ani čo do výšky uloženej povinnosti, ani čo do dôvodu, a to, že bola povinná platiť úhrady žalobcovi až do konca februára 2022, kedy preukázateľne prestala byť evidovaná ako odberateľ elektriny. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR dôvod hodný osobitného zreteľa môže mať svoj pôvod i v okolnostiach, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu práva na súde. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná sa svojím nekonaním v súlade so zákonom č. 340/2012 Z. z., t. j. nesplnením si povinnosti písomne oznámiť a preukázať žalobcovi zánik jej povinnosti platiť úhradu v lehote 30 dní, čiastočne podieľala na vzniku sporu. Uvedené okolnosti na strane žalovanej, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu práva na súde, správne

súd prvej inštancie posúdil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, preto o trovách konania správne rozhodol postupom podľa § 257 CSP.

10. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že by sa na náhrade svedočného mala podieľať podľa pomeru je neúspechu vo veci, odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o trovy dôkazu, ktorého vykonanie navrhla žalovaná, avšak ktorý nepreukázal správnosť tvrdenia žalovanej v otázke, kedy došlo k zániku jej povinnosti platiť elektrinu a s tým spojenou povinnosťou platiť úhrady žalobcovi. Svedok na pojednávaní dňa 06.05.2025 síce zhodne so žalovanou vypovedal, že k odhláseniu došlo v decembri 2021 bezprostredne po predaji bytu, avšak v konaní bolo preukázané, že k zániku povinnosti žalovanej došlo dňom 28.02.2022. Úhrada svedočného, ako trovy dôkazu v zmysle § 251 CSP sú zaradené medzi trovy konania, ako inštitút, ktorý je bezprostredne spojený s nákladmi vedenia súdneho sporu. V súvislosti s tzv. trovami dokazovania a ich náhradou sa uplatňujú podmienky vymedzené v § 258 až § 260 CSP. Trovy dôkazu budú vysporiadané na základe rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v zmysle pravidiel vyplývajúcich z § 255 a nasl. CSP. V predmetnej veci každá zo strán mala čiastočný úspech, a úspešnejšej žalovanej nebol priznaný nárok na náhradu trov konania aplikujúc ust. § 257 CSP s poukazom na jej nesplnenie si povinnosti oznámiť ukončenie odberu, čím sa čiastočne podieľala na vzniku sporu. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne dospel k záveru, keď každú sporovú stranu zaviazal uhradiť svedkovi svedočné v rozsahu 1-ce.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok vo výrokoch III. a IV. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Proti výrokom I. a II. napadnutého rozsudku odvolanie nebolo podané, čo znamená, že tieto výroky rozsudku súdu prvej inštancie zostali nedotknuté.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi ako úspešnej procesnej strane v rámci odvolacieho konania vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že mu v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Žiline dňa 30.09.2025

H. H. D.

predsedníčka senátu

Mgr. František Dulačka

člen senátu

JUDr. Zuzana Krivdová

členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Spišiaková Lucia